

	Rbd.	Rbd.	Sk.
Ved Udgangen af 1843 var Selskabets Capital	125,962		
Kassebeholdningen	4,642		
		130,604	"
Ved Udgangen af 1844 var Selskabets Capital	127,962 "		
Kassebeholdningen	2,531 12		
		130,496	12

Justitsraad *Molbech* meddeelte Beretning om en Samling af Kong Christian den 4des Breve, som han agter at udgive.

Mödet den 28de Marts.

Professor *Forchhammer* forelæste den første Deel af en Afhandling om Sövandets Sammensætning og Indflydelse paa Dannelsen af faste Lag, som indbefattede Undersøgelser over Sövandets Bestanddele i Middelhavet og Nordsöen. Denne Afhandling hörer til en Række af Arbeider, hvis Hovedopgave er, at vise, hvorledes saavel i Jordens nuværende, som i dens ældre Perioder, de forskjellige Stoffer gjennemløbe visse Kredsløb, og vende tilbage til lignende Former og Forhold, som de, hvorfra de ere udgaaede. I disse store Kredsløb indgriber Organisationen, saavel Planterverdenes, som Dyreriget og Stofferne gaae fra disse organiske Forbindelser under særegne Omstændigheder igjen tilbage til uorganiske Foreninger.

Til disse Arbeider hörer ogsaa den af Forfatteren i forrige Aar Selskabet forelagde Undersøgelse over Tangarternes Aske, og den Indflydelse, som disse Planter overhovedet udöve paa Dannelsen og Forandringen af faste Jordlag. Forfatteren antydede allerede dengang at den eiendommelige Forandring, som Leret lider under Indflydelsen af den raadnende Tang, vilde være istand til at forklare hvorfor Heden under

visse Omstændigheder kunde forvandle den ene Skiferart til en kornet-krySTALLINISKE Bjergmasse, medens den anden, under lignende Omstændigheder ikkun hærdes. Han gjorde derved opmærksom paa, at den i den ældre siluriske Overgangsformation saa hyppige Tangskifer, (Alunskifer) indeholder ligesaameget Kali, som den bornholmske Granitgneus, og at det Natron, som desforuden findes i denne sidste Bjergart, kunde tænkes at hidrøre fra Havvandets Kogsalt, der under Omstændigheder, som maae antages at have været virksomme ved disse Metamorphoser, let vilde decomponeres og danne Natron, der maatte træde i Forbindelse med Kiseljorden og Leerjorden. Siden Forfatteren yttrede disse Formodninger, har han havt Leilighed til at undersøge det i Geognosien saa berømte, saakaldte Overgangsbassin, der omgiver Christiania i Norge. Alunskiferen spiller her en stor Rolle, og Ceramites Hissingeri forekommer paa flere Steder i denne Dannelse; men dette Partie er saa gjennemskaaren af Gange og andre gjennembrydende Masser af plutonisk Oprindelse, at man havde al Grund til at vente, at de Forandringer, som Varmen kunde frembringe i de neptunske Steenarter, maatte vise sig her udmærket tydeligt. Forfatteren vil her ikkun omtale de Forandringer, som Alunskiferen har lidt.

Ved Opsloe er den uforandret og ligner i sine Forhold Alunskiferen fra Bornholm, Skaane og de øvrige Steder i Skandinavien, hvor Alunskifer forekommer aldeles uforandret, eller i det mindste med meget ringe Forandringer. Ved Viggersund er den ganske anthracitisk og haard, men den største Metamorphose har den lidt ved Foden af Egebjerget, noget længere imod Syd ved Opsloe Kirke. Her, ved den bratte Strandbred kunde man tydeligen iagttage følgende Lag: øverst iblandt de stærkt heldende Lag fandtes Kalk afvexlende med Skifere, sandsynligviis svarende til den bornholmske Graptolithskifer, derpaa et stort Lag af meget haard Kalksteen, som rimeligviis svarer til Kalken med *Asaphus expansus* paa Bornholm, derpaa sort Alunskifer med *Svovlkiis*, i dens dybere Lag aldeles hærdet til lydsk Steen; derpaa, forenet med de forrige Lag ved fuldkomne Overgange, Gneus, ligeledes med *Svovlkiis* og en mørk chloritisk Glimmer. Under denne forekommer store Masser af Grönsteen, der er gjennemskaaren med en stor Mængde meget uregelmæssige, faa Tommer mægtige Gange af Qvarts, der fra Grönstenen gaer over i Gneusen, og selv over i den sorte Alunskifer. Allerede den geognosti-

ske Overgang viser at den her omtalte Gneus maa have været Alunskifer, og at Grönstenen sandsynligviis har foranlediget alle de Forandringer, der maae være foregaaet ved Overgangen fra den ene Bjergart til den anden. Disse Forandringer kunne enten bestaae deri, at Alunskiferens Bestanddele ved Varmens Indvirkning ere anderledes ordnede, eller at Bestanddele, der findes i Alunskiferen ere uddrevne og bortskaffede, eller deri, at Grönstenen ved Sublimation har afgivet nye Bestanddele til Alunskiferen, eller tilsidst kunne flere af de anførte Virkninger være forenede. Det er ikke meget sandsynligt at Grönstenen har afgivet Alkalier, thi hvis der i denne Steenart fandtes flere Baser, end Kiselsyren under den stedfindende Temperatur kunde binde, er der Grund til at formode, at Jernilterne som de svagere Baser vilde være blevne udskilte og have samlet sig som Magnetjernsteen, et Forhold, der viser sig ved mange Grönsteenlag. Analysen maatte afgjøre disse Spørgsmaal, og Forfatteren har her sammenstilt Resultaterne af disse Analyser over Alunskifergneusen fra Bugten ved Egebjerg med Resultaterne af sine tidligere Analyser over Alunskiferen fra Bornholm og fra Opsloe ved Christiania, saaledes beregnede, at det tilstedeværende Kulstof og Vand, der ved den høie Varmegrad maatte forbrænde og fordampe, ere fradragne.

	Kisel- o rd.	Leet- jord.	Kalk.	Mag- nesia.	Kali.	Natron.	Svovl.	Jern.	Jernve- ilte.	Phos- phor- syre.	Total- sum.
Alunskifergneus fra Bug- ten ved Egeberg....	69,71	13,59	0,23	3,65	3,97	0,46	2,30	1,94	4,97	ube- stemt.	99,82
Alunskifer fra Born- holm efter Fradrag af de flygtige Bestanddele	71,72	19,04	1,19	2,02	4,46	Spor.	1,58		0	Spor.	100,01
Alunskifer fra Opsloe efter Fradrag af de flygtige Bestanddele .	72,40	16,45	0,17	1,48	4,99	0,54	1,38	1,17	0,82		99,40

En Sammenligning mellem disse Analyser viser en saadan Overensstemmelse, at der ikke kan næres nogen Tvivl om, at den omtalte Gneus har været Alunskifer, at den af Grönstenen ikke har modtaget noget Alkali og at, hvis overhovedet nogen Substants er gaaet over fra Grönstenen til Alunskiferen, det ikkun er Jernilte. Men selv dette kan

lettere forklares derved, at det ved Fucoiderne til Alunskifer forvandlede Leer paa dette Sted har været mere jernholdigt end paa de andre to Steder.

Spørgsmaalet om Metamorphoserne og navnlig den Spørgsmaal om Gneusen er ikkun en saadan Metamorphose af Skiferne, beskæftiger i dette Öieblik Geognosterne overordentlig meget, og den Omstændighed, at man i Almindelighed har seet sig nødt til at antage, at Alkalierne, der ikkun i en ringe Mængde findes i de almindelige Skifere, og udgjøre en betydelig Bestandeel af Gneusen, ere fra Jordens Indre sublimerede ind i Skiferlagene, har hidtil bestemt mange Forskere til at forkaste Ideen om disse Metamorphoser, hvortil endnu kommer, at man undertiden finder Gneuslag indesluttede paa begge Sider af uforandrede Skifere, hvor man altsaa maatte antage, at Alkaliernes Dampe have gennemtrængt det ene Lag uden at træde i Forbindelse dermed, medens de forene sig med det andet Lag, hvilket er utænkeligt. Alle disse Vanskeligheder falde nu bort, og, endskjönt jeg paa ingen Maade vil negte, at alkaliske Dampe meget hyppigen have forvandlet Skifer til Gneus, er det her efter min fuldkomne Overbeviisning aldeles godtgjort, at Tangskiferne ved den blotte Opvarming og uden Sublimation kunne gaae over til Gneus.

Havvandet indeholder alle de Bestanddele, som fra Jordens ældste Tider ikke have fundet nogen Anvendelse ved Jordlagenes Daanelse; det indeholder saa at sige den Moderlud, der er bleven tilbage efter Udkrystalliseringen af alle Jordens forskjellige neptunske Masser, forenet desuden med alt, hvad der i Tidernes Löb ved Vandet er bleven oplöst af de forskjellige tidligere afsatte Lag. Men af alle disse Substantser blive ikkun de tilbage, som ikke tiltrækkes af Havets Organismer, og som ikke under de stedfindende Omstændigheder kunne forene sig til i Vandet uopløselige Forbindelser. Vandet fra Fastlandet tilfører Havet Svovlsyre og Kalk i Form af Gips, Chlor og Natrium i Form af Kogsalt, Kulsyre oplöst i Vand især fra Feldspathernes Decomposition, Kali, ligeledes hidrørende fra den samme Steenart, og Magnesia og Kalk i Forbindelse med Kulsyre, oplöst ved Kildernes kulsure Vand. De færreste af disse Bestanddele forblive uforandrede i Havets Vand, Kalken optages af Skaldyrene og Korallerne og bliver derved til uopløselig kulsur Kalk; Svovlsyren optages af Tangen, og ved den tidligere beskrevne Række af Decompositioner gaar den omsider over til Svovlkiis. Magnesia optages

af Tangen, og afsættes med dens Levninger i faste Lag. Den bliver desuden ved den forenede Vexelvirkning af kalkholdende Leerlag ombyttet imod Kalk, saaledes at Kalken opløses og Magnesia bliver uopløselig tilbage. Kiseljorden optages af Infusorierne og Svampene, den indgaer under særegne Omstændigheder, Forbindelser med andre af Havvandets Bestanddele og bliver uopløselig; ikkun for Havets Kogsalt er der i Forhold til dens Mængde en meget ringe Forbrug, og deraf synes at følge, at dens Qvantitet bestandigen maa tiltage i Havet. For at kunne forklare alle Havets neptuniske Dannelser er en nøiagtig Analyse af Söevandet fra de forskjellige Dele af Verdenshavet uundgaaelig nødvendig, og Forfatteren har begyndt paa dette omfattende og möisommelige Arbeide.

Den Methode, som han brugte ved Analysen var følgende:

4000 Gran af Söevandet bleve blandede med en ringe Mængde reen Salpetersyre, hvorpaa der blev tilsat salpetersuurt Sölvilte saalænge som det bundfældte noget. Af det vundne Chlorsölv blev Chloret beregnet uden at tage Hensyn til de meget ringe Qvantiteter af Brom og Jod, der kunde være tilstede. Overskuddet af Sölvet blev derpaa atter udskilt ved Saltsyre, og Svovlsyren siden bundfældet med Chlorbarium. Svovlsyren blev beregnet ved Vægten af den bundfældte svovlsure Baryt. Efter at Overskuddet af Baryten atter var udskilt ved Svovlsyre, blev Kalk og Magnesia bundfældet ved phosphorsuurt Natron, og et stort Overskud af kaustisk Ammoniak. Moderluden og Vaskevandet blev inddampet til Törhed, og Saltet derpaa oplöst i lidt ammoniakholdigt Vand, hvorved der endnu blev vunden en ringe Mænge phosphorsuur Kalk og phosphorsuur Magnesia-Ammoniak. Vægten af dette samlede og glödede Bundfald blev bestemt, det blev derpaa oplöst i Saltsyre, filtreret, blandet med stærk Viinaand og tilsat Svovlsyre. Efter 24 Timer var al svovlsuur Kalk udskilt, og af dens Vægt blev Kalken beregnet. Der blev antaget at Kalken i det phosphorsure Bundfald havde været tilstede som $\overset{\dots\dots}{\text{P}^2} \text{Ca}^3$ og Magnesia efter Fradrag af denne Forbindelse beregnet af den phosphorsure Magnesia.

4000 Gran af samme Mineralvand bleve inddampede til Törhed, Saltet glödet, og oplöst i Vand, som derpaa blev blandet med stærk Spiritus, indtil det indeholdt omtrent 60 pCt. Viinaand. Til denne Oplösning blev der sat Chlorcalcium for at bortfjerne

den tilstedeværende Svovlsyre, filtreret, tilsat Chlorplatin, inddampet til Tørhed og opløst i fortyndet Viinaand. Af Vægtten af det saaledes udskilte Chlorplatinkalium blev Kalimængden beregnet. Natronet derimod blev beregnet, idet Forf. antog Söevandet for neutralt, og da alle Syrer vare bestemte, beregnede han, hvormeget der vilde udfordres for at mætte de Syrer eller Chloret, som ikke kunde optages af de andre bestemte Baser. Den i Vand uopløselige Deel af det glødede Salt blev opløst i Saltsyre, inddampet til Tørhed, befugtet med Saltsyre og opløst i Vand, hvorved Kiseljorden blev tilbage, den saltsure Opløsning blev blandet med Salmiak-Opløsning og Ammoniak, hvorved Jernilte, Leerjord og en meget ringe Mængde phosphorsuur Kalk blev udskilt.

Forfatteren forsögte först efter den almindelige Methode at bestemme Kalken ved Bundfældning formedelst Oxalsyre, men han fandt, at han af den senere udskilte phosphorsure Magnesia, ved Viinaand og Svovlsyre altid endnu kunde udskille mere Kalk. Svovlsyremængden er i Analysen i enkelte Tilfælde mindre, end den virkelig er i Söevandet; thi naar Söevandet i Flaskerne vare raadnet, var en Deel af de svovlsure Salte decomponerede. I dette Tilfælde fandtes Jernet altid udskilt i Vædsken og blev strax vundet ved Vandets Filtrering. For at forhindre, at der ikke bundfældtes Svovlsölv tilligemed Chlorsölv, naar Vandets Forraadnelse havde dannet Svovlbrinte, blev Vandet i dette Tilfælde saalænge digereret med Salpetersyre, indtil det ikke lugtede af Svovlbrinte.

Söevandet blev altid filtreret förend det blev analyseret, og der blev hvergang en ringe Mængde udskilte Stoffer paa Filtrum: iblandt dem var der Jern, naar Vandet havde været raadnet, ellers ikke; Bundfaldet bestod forresten af kulsuur Kalk, phosphorsuur Kalk og Kiselsyre. Forf. har hidtil analyseret Vand fra Middelhavet, som han skyldër Hr. Enis ved Falmouth, og som i nogen Tid havde henstaaet i hans Laboratorium. Dernæst har han analyseret Vand, som Hr. Lieutenant Skibsted af Söetaten har taget paa en Tour med Kadetbriggen fra Færöerne til Kjöbenhavn. Resultaterne af disse Undersögelser ere udtrykte i fölgende Tabeller, hvoraf den förste indeholder Analysens umiddelbare Resultat, den anden Analyserne, forsaavidt som de have været fuldstændige, beregnede efter deres sandsynlige Sammensætning, og den tredie Analyserne beregnet saaledes, at Chloret betragtes som Eenhed, hvoraf altsaa Bestanddeleues indbyrdes Forhold viser sig.

Söevandets Bestanddele, som de ere fundne ved Analysen, i Tusindedele.

Sted.	Chlor.	Svovlsyre.	Leerjord.	Jern- tvæille.	Kalk.	Magnesia.	Kali.	Kiseljord.
Corfu Channel	16,343	ubestemt.	0,022		0,471	1,826	0,184	"
Malta Channel	20,497	2,471	"		0,640	2,074	0,174	"
Vægtfylde ved 6,9° C 1,0277.								
Gibraltarstrædet	20,046	2,221	Spør af phosphorsuur kalk.	0,025	0,676	2,133	0,155	0,032
Thorshavn	18,885	1,475	"	"	0,551	1,981	0,163	0,020
Vægtfylde ved 6,9° C 1,02716.								
Nordsøen Nr. 1	19,515	2,412	"	0,016	0,504	2,209	0,324	0,028
mellem Færø og Sæthland. Vægtfylde ved 15° C 1,02727.								
Nordsøen Nr. 2	19,287	2,254	"	0,02	0,488	2,136	0,429	0,026
vestfor Mainland, nord for Pomona. Vægtfylde ved 6,9° C 1,02715.								
Nordsøen Nr. 3	19,309	1,968	"	0,008	0,512	2,108	"	"
mellem Örkenøerne og Sæt- landsøerne.								lugtede stærkt af Svovlbriint.
Nordsøen Nr. 4	18,772	2,312	"	"	0,488	2,128	0,314	0,014
mellem Örkenøerne og Stavangcr.								
Nordsøen Nr. 5	18,278	2,223	"	"	0,455	2,192	0,356	0,172
Sydvest for Egersund.								
Kattegat	11,077	1,278	"	"	0,319	1,253	0,230	0,031

Söevandets Bestanddele fordeelte efter deres sandsynlige Forbindelser, i Tusindedele.

Sted.	Gips.	Svovlsuur Magnesia.	Chlormag- nium.	Chlorkalium.	Chlornatrium.	Kiselsyre.	
Malta Channel 37,177.	1,541	2,279	2,913	0,274	30,160	"	
Thorshavn 32,682.	1,326	0,740	3,780	0,259	26,478	0,020	Mangan, Jern, phosphors. Kalk. 0,009.
Nordsöen Nr. 1 35,591.	1,214	2,577	3,140	0,514	25,102	0,028	Jern. 0,016.
Nordsöen Nr. 2 35,012.	1,175	2,381	3,084	0,679	27,665	0,26	Jern, phosphorsuur Kalk. 0,002.
Nordsöen Nr. 4 34,202.	1,175	2,463	3,087	0,496	27,012	0,014	Jern, P ² Ca ³ . 0,005.
Nordsöen Nr. 5 33,294.	1,071	2,119	3,187	0,678	25,767	0,172	
Firth of Forth at John Murray. 30,94.	0,78	3,50	4,86	"	21,80	"	(Mangan og Jern.)
Barnouth i Vales at Clemm. 3,157.	1,20	2,06	2,42	1,35	24,84	"	
Helgoland at Backs. 30,53.	1,18	1,99	2,77	1,01	23,58	"	

Bestanddelenes Mængde beregnet efter Chlor som Eenhed.

Sted.	Chlor.	Svovl- syre.	Kalk.	Mag- nesia.	Kali.
Corfu Channel	10000	"	288	1118	113
Malta Channel	10000	1206	312	1124	85
Gibraltarstrædet.	10000	1108	337	1064	77
Thorshavn.	10000	783	290	1079	86
Nordsøen Nr. 1	10000	1236	258	1132	166
Nordsøen Nr. 2	10000	1112	253	1108	222
Nordsøen Nr. 3	10000	1019	265	1092	"
Nordsøen Nr. 4	10000	1232	260	1134	167
Nordsøen Nr. 5	10000	1216	241	1199	195
Kattegat.	10000	1154	288	1131	208

Naar man kaster et Blik paa Analyserne viser sig, at Middelhavets Vand er rigere paa Salte end Nordsøens, hvilket stemmer med det, der er almindelig antaget; at Vandet fra Malta, altsaa omtrent i Midten af Middelhavet og langt borte fra Kysterne er det stærkeste; dernæst kommer Vandet fra Strædet ved Gibraltar, der sandsynligviis er taget fra Overfladen og altsaa rimeligviis udtrykker Atlanterhavets Vand. Saasomt man i Middelhavet, som overalt, nærmer sig Kysterne, synker Vandets Saltgehalt betydeligt, som Analysen af Vandet fra Sundet mellem Corfu og Fæstlandet viser. Vand taget mellem Shetland og Færøerne er noget mindre stærkt end Vandet ved Gibraltar, og derfra aftager Vandets Saltgehalt i samme Forhold, som man nærmer sig mere til den norske Kyst, indtil det i Kattegattet indeholder ikkun lidet over Halvdelen af den Saltmængde, som det indeholder mellem Færøe og Shetland. Mine Analyser, sammenlignede med Analyser af Vandet fra Firth of Forth af John Murray, fra Barmouth i Wales af Clemm og fra Helgoland af Backs, vise alle en større Saltmængde end disse, hvilket er fuldkomment overensstemmende med det, jeg før har anført om Kysternes Indflydelse, og hidrører fra det ferske Vand, som Floderne føre ud i Havet. Med Hensyn til de enkelte Bestanddeles indbyrdes Forhold finder ikkun en ringe Forskjellighed Sted. Middelhavets Vand er noget rigere

paa Kalk end Nordsöens, hvilket sandsynligviis hidrører fra dets Kysters og Öers vulkanske Natur og den deraf flydende Hyppighed af kalkrige Kilder. Middelhavets Vand er imod den almindelige Mening ikke rigere paa Magnesia end Nordsöen. Svovlsyremængden viser ikkun en ringe Afvigelse ved de forskjellige Steder; kun forekomme 2 Undtagelser, nemlig Vandet fra Thorshavn og Vandet Nr. 3 fra Nordsöen, taget mellem Örkenöerne og Shetlands-Öerne. Vandet fra Thorshavn viser en saa paafaldende Afvigelse, at jeg enten maa antage, at der er begaaet en Feil ved Undersögelsen, eller at den overordentlig stærke Vegetation af Tang, der findes saavel i Sundet mellem Naalsöe og Strömöe som i den lille Fjord, hvorved Thorshavn ligger, kunde foranledige en usædvanlig stor Absorbtion af Svovlsyre. Vandet fra Nordsöen Nr. 3 lugtede stærkt af Svovlsyre og der var altsaa allerede noget af denne Syre decomponeret. Kalimængden i de første 4 Analyser er usædvanlig lav; men jeg er tilbøielig til at antage at denne Forskjel hidrører fra den mindre nøiagtige Methode, som jeg brugte ved mine første Analyser af Söevandet.

Selskabet modtog:

Dr. *Ambrogio Fusinieri* Memorie sperimentali di meccanica moleculare e di una forza repulsiva novamente scoperta nella materia. Padova 1844. 4to.

Bulletin de la société géologique de France. Serie 2de T. 1. feuilles 14—18. Paris 1843—44. et Liste des membres de la société.

Premier voyage à la recherche des sources du Bahr-el-Abiad ou Nil blanc, ordonné par Mohamed-Ali, Viceroi d'Egypte, sous le commandement du Capitaine de fregate Selim Bimbachi. Extrait du bulletin de la société de Géographie. Juillet 1842.

Second Voyage à la recherche des sources du Bahr-el-Abiad etc. (Samme Bulletin).

Documens et observations sur le cours du Bahr el Abiad etc. (Samme Bulletin Fevr. 1843).

Ph. Fr. de *Siebold* lettre sur l'utilité des musées Ethnographiques etc. à Mr. *E. I. Jomard*. Paris 1843. 8vo.

Collection géographique de la Bibliothèque Royale (Développement de la collection pendant les années 1842. 1843.)

(Disse 5 Skrifter meddelte af *Jomard.*)

Abhandlungen der mathematisch-physischen Classe der Kön. Bayerischen Akademie der Wissenschaften. 4 B. 1 Abth. München 1844. 4to.

Abhandlungen der philosophisch-philologischen Classe derselben Akademie. 4 B. 1 Abth. München 1844. 4to.

Dr. *Karl Schafhäütl* Die Geologie in ihrem Verhältnisse zu den übrigen Naturwissenschaften. Festrede. München 1844. 4to.

Fr. *Windischmann.* Der Fortschritt der Sprachkunde etc. Festrede. München 1844. 4to.

Recueil de lettres et de mémoires adressés à l'academie des sciences par *Leroy-d'Étiolles.* Paris 1844. 8vo.

Mödet den 11te April.

Professor *Zeise* forelæste en Afhandling om Virkningen mellem xanthogensyret Kali og Jode.

Mod hvad man skulde vente, dannes ved denne Virkning den hidtil savnede egentlige Svovlkulstofæther, det vil sige, Foreningen af 1 At. Æther og 1 At. Svovlkulstof. Naar nemlig til det xanthogensyrede Kali, der, som bekjendt, har Sammensætningen $\text{K O. C S}^2 + \text{C}^4 \text{H}^{10} \text{O} + \text{C S}^2$, udrørt til en jevn Velling med vandfrie Alcohol, sætter fiint pulveriseret Jode i smaa Portioner og under stadig Omrøring indtil alt Saltet er decomporeret uden Tilkomst af Jode i Overskud, saa udskiller sig en Blanding af Jodekalium og 2 at. Svovel, medens 1 at. Kulstof og 1 at. Ilt, rimeligviis forenede med en vis Mængde Jode, give et let fordampeligt, olieagtigt Liquidum, og Resten, nemlig $\text{C}^5 \text{S}^2 \text{H}^{10} \text{O}$ træde Lemmen til $\text{C}^4 \text{H}^{10} \text{O} + \text{C S}^2$, der er et ligeledes olieagtigt, men langt mindre fordampeligt Legeme, hvilke to Producter man da faaer opløste i Alcohol, tilligemed noget af Jodekaliumet og Svocelet.